



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **P. R.**, zastoupeného JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Ostrava, Českobratrská 1403, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 4.4.2013 č.j. MSK 21664/2013, sp. zn. DSH/4610/2013/Now, **o dopravním přestupku**,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 4.4.2013 č.j. MSK 21664/2013, sp. zn. DSH/4610/2013/Now se pro vady řízení **z r u š u j e** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč, z toho 8.228,- Kč k rukám JUDr. Alfréda Šrámk, advokáta se sídlem Ostrava, Českobratrská 1403 do 60ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4.4.2013 č.j. MSK 21664/2013, sp. zn. DSH/4610/2013/Now žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství zamítl odvolání žalobce a potvrdil napadené rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru dopravy sp. zn. 22117/2012/DOPR/ZzP

ze dne 10.1.2013, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f), bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že dne 6.9.2012 v 17:58:16 hod. v obci Opava, část Komárov na silnici I/11 u vjezdu do firmy Elektro Pavelek (dům č. 54, ul. Ostravská), směrem jízdy na Ostravu, jako řidič vozidla Opel RZ: X jel rychlostí nejméně 69 km/hod., čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod. o 19 km/hod. Tímto jednáním měl porušit ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta 2.300,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které vytýkal žalovanému, jakož i správnímu orgánu I. stupně, že mu neumožnili provedení osobního výslechu. Správní orgán I. stupně jej předvolal jako obviněného z přestupku na den 2.1.2013 v 8:05 hod. Vzhledem na zdravotní neschopnost žalobce omluvili jeho neúčast na jednání 2.1.2013 a dne 3.1.2013 doložili zdravotní neschopnost potvrzením o zdravotní neschopnosti ze dne 2.1.2013. S ohledem na čas nařízení jednání a na nařízený klidový režim žalobci nebylo možno doložit toto potvrzení o zdravotní neschopnosti již 2.1.2013. Žalobce k tomu dodal, že jeho právní zastoupení nijak nevylučuje nutnost osobní účasti žalobce jako obviněného z přestupku, neboť jeho osobní vyjádření z podstaty věci nelze nahradit, když jeho právní zástupce se na místě údajného vytýkaného přestupku nenacházel a nemůže ve věci podat žádné relevantní vyjádření. Žalobce doložil omluvu z jednání potvrzením o zdravotní neschopnosti, ze kterého plyne nutnost dodržení klidového režimu a nemohl se tedy z objektivních příčin k projednání přestupku dostavit. V další části žaloby žalobce vytýkal žalovanému, že neprovedl výslech osoby obsluhující měřící zařízení, že se nezabýval „vyloučením zásahu“ do měřícího zařízení, vyloučením chyby rychloměru vozidla a problémem ohrožení ostatních účastníků provozu, včetně hustoty provozu v místě a čase spáchání údajného přestupku.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k žalobě žalobce ze dne 16.7.2013 uvedl, že stěžejním důvodem provedení ústního jednání v nepřítomnosti žalobce byla skutečnost, že se nedostavil ani se nijak neomluvil zmocněnec žalobce. Ohledně dalších žalobních bodů uvedl, že se jedná o stejné námitky, jaké žalobce uváděl v odvolání, a proto žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 4.4.2013 č.j. MSK 21664/2013, sp. zn. DSH/4610/2013/Now, jakož i z připojeného správního spisu téhož čísla jednacího a z připojeného správního spisu Magistrátu města Opavy sp. zn. 22117/2012/DOPR a dospěl přitom k závěru, že rozhodnutí žalovaného je nutno pro vady řízení zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Magistrátu města Opavy, odboru dopravy vzal krajský soud za prokázáno, že obsahuje oznámení přestupku adresované Magistrátu města Opavy ze dne 11.9.2012, oznámení přestupku ze dne 6.9.2012, záznam o přestupku s údaji radaru a snímky vozidla žalobce, ověřovací list č. 278/11 silničního radarového rychloměru RAMER 7CCDVČ151/94, úřední záznam vyhotovený nstržm. Radimem Uvírou dne 6.9.2012, výpis z evidenční karty žalobce, příkaz ze dne 31.10.2012, jímž žalobci byla uložena pokuta ve výši 2.300,- Kč, odpor proti tomuto příkazu ze dne

22.11.2012, předvolání žalobce, jeho právního zástupce a svědků k ústnímu jednání správního orgánu I. stupně na den 2.1.2013. Žalobce v tento den byl předvolán na 8:05 hod. a podle doručky mu tato písemnost byla vhozena dne 19.12.2012 do schránky poté, když ji na Poště Ostrava 30 nevyzvedl. Správní spis dále obsahuje úřední záznam ze dne 2.1.2013, dle kterého úřední osoba správního orgánu I. stupně v 8:08 hod. téhož dne přijala telefonní hovor z telefonního čísla X, která se mu představila jménem T. z advokátní kanceláře pana Šrámk a sdělila mu, že omlouvá žalobce, který je nemocen (má chřipku) a z tohoto důvodu omlouvá JUDr. Šrámk, kdy vše řádně doloží písemnou formou. Na to bylo jmenované sděleno, že omluvu správní orgán neakceptuje, jelikož zmocněnci obviněného nic nebrání v přítomnosti při ústním jednání a hájení práv obviněného a ústní jednání proběhne, jak bylo nařízeno. Na to paní T. sdělila, že o tom bude informovat JUDr. Šrámk, tímto poté rozhovor skončil. Z dalšího obsahu správního spisu je zřejmé, že 2.1.2013 proběhly výsledky svědků R. U., P. B., a že v nepřítomnosti žalobce a jeho právního zástupce byly provedeny důkazy listinami. Z obsahu správního spisu krajský soud mimo jiné dále zjistil, že dne 3.1.2013 byla doručena správnímu orgánu I. stupně písemnost nazvaná „Doplnění omluvy z nařízeného ústního jednání“ spolu s lékařskou zprávou vystavenou MUDr. T. T. dne 2.1.2013, ze které je patrná zdravotní neschopnost obviněného k účasti na jednání nařízeného správním orgánem na den 2.1.2013. Ve výměnném listu – poukazu vystaveného jmenovaným lékařem dne 2.1.2013 je uvedeno: „Ošetřen u PL, od 31.12.2012 do 6.1.2013 klid na lůžku, neschopen osobní účasti na jednání DI Opava“. Součástí správního spisu je rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru dopravy ze dne 10.1.2013, kterým byl žalobce uznán vinným shora uvedeným přestupkem a byla mu uložena pokuta 2.300,- Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou 1.000,- Kč. Toto rozhodnutí bylo doručeno právnímu zástupci žalobce do datové schránky dne 11.1.2013. Součástí správního spisu je blanketní odvolání právního zástupce žalobce ze dne 28.1.2013 a odůvodnění tohoto odvolání ze dne 4.2.2013 učiněné na vyzvu správního orgánu I. stupně.

Součástí správního spisu žalovaného je rovněž odvolání a doplnění tohoto odvolání žalobce, přípis o postoupení spisu a odvolání žalovanému, jakož i jeho rozhodnutí o tomto odvolání.

Krajský soud se především zabýval první žalobní námitkou žalobce a to, že správní orgán I. stupně jednal a rozhodl o přestupku v jeho nepřítomnosti. Tuto námitku uplatnil také ve svém odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru dopravy, avšak žalovaný oprávněnost této námitky neuznal. Žalovaný v tomto směru v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že „postup zástupce a obviněného nesplňuje podmínku bezodkladnosti uplatnění omluvy vyžadovanou zákonem, naopak nasvědčuje vědomé účelovosti, neboť podle později předložené kopie poukazu k lékařskému ošetření obviněný nebyl schopen jednání od 31.12.2012 do 6.1.2013“. To, že se obviněný – žalobce k jednání nedostaví, muselo být podle žalovaného známo i jeho právnímu zástupci a předvolané svědkyni D. R., která je dcerou žalobce. Podle žalovaného ani žalobci ani jeho právnímu zástupci nic nebránilo použít stejný způsob telefonické omluvy již dne 31.12.2012 a následně ve lhůtě předpokládané v § 37 odst. 4 správního řádu doručit písemné potvrzení omluvy. Žalovaný dále v odůvodnění uvedl, že neshledal telefonickou omluvu učiněnou 2.1.2013 v 8:08 hod. bezodkladnou, a že ve shodě s Magistrátem města Opavy považuje za podstatné, že žalobce je v řízení kvalifikovaně zastoupen, a že

nic nebránilo zástupci k nařízenému jednání se dostavit, navrhopat důkazy a především pokládat otázky předvolaným svědkům. Žalovaný k tomu dodal, že „nepominutelným důkazem v řízení není vyjádření obviněného, neboť se nejedná o důkaz ve smyslu ust. § 51 odst. 1, resp. § 55 správního řádu“.

S uvedeným právním názorem žalovaného krajský soud nesouhlasí. Podle ust. § 59 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů) správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při výkonu řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně 5ti denním předstihem. V předvolání musí být uvedeno kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se z uvedených důvodů správnímu orgánu omluvit. Co se týče této omluvy, je možná jen ze závažných důvodů, přičemž tyto důvody jsou zpravidla povahy objektivní, neovlivnitelné vůlí účastníka řízení. Právě takovýmto závažným důvodem je zejména pracovní neschopnost uznávaná lékařem, ošetřování člena rodiny, dovolené plánované a objednané s časovým předstihem, události rodinné povahy či účast na jiném řízení před správním orgánem či soudem. Důvody nepřítomnosti je předvolaný ke správnímu orgánu prokazatelným způsobem povinen sdělit, ať už po převzetí předvolání nebo poté, co se dozvěděl o překážce bránící dostavení se na toto předvolání. Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, koná o přestupku správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k jednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle úředního záznamu ze dne 2.1.2013 omluvila osoba volající z kanceláře právního zástupce žalobce z neúčasti na jednání správního orgánu I. stupně žalobce i jeho právního zástupce, přičemž sdělila, že žalobce se omlouvá ze zdravotních důvodů, což doloží písemnou formou. Tentýž den, tj. 2.1.2013 byl správnímu orgánu I. stupně doručen přípis právního zástupce žalobce, v němž uvádí, že navrhuje osobní výslech žalobce a trvá na jeho osobní účasti při jednání. Dne 3.1.2013 pak bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno doplnění omluvy z nařízeného ústního jednání s připojeným výměnným listem – poukazem vystaveným dne 2.1.2013 MUDr. T. T. a potvrzující klidový režim žalobce v době od 31.12.2012 do 6.1.2013. Šlo tedy o potvrzení důvodu neúčasti žalobce na ústním jednání správního orgánu I. stupně, který byl prokázán a potvrzen až v následující den po provedeném ústním jednání, nicméně šlo o důvod závažný, jak ve smyslu ust. § 59 správního řádu tak ve smyslu ust. § 74 odst. 1 přestupkového zákona. Krajský soud považuje za podstatné to, že byl žalobce z neúčasti na nařízeném ústním jednání o přestupku omluven, a že dodatečně důvod této omluvy, tj. pracovní neschopnost, prokázal. V tomto směru poukazuje krajský soud např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7As 9/2009-66, podle něhož v řízení o přestupcích platí princip presumpce neviny a z něho vyplývající zásada rozhodovat v pochybnostech ve prospěch obviněného z přestupku. Pochybnosti o tom, že se obviněný z přestupku odmítl dostavit k projednání věci nebo zda se nedostavil bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu, postihují ve svém důsledku zjištěný skutkový stav věci. Pokud správní orgán nebere uvedené pochybnosti v úvahu při svém rozhodování, jde o vadu řízení, která má za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. V témže rozsudku se uvádí, že z ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a § 59 správního řádu z roku 2004, které

hovoří nikoliv o „omluvě předtím“, ale o „náležité omluvě“, resp. o „bezodkladné omluvě správnímu orgánu uvedením důvodu“, nelze dovozovat, že tato omluva musí být nezbytně učiněna před provedením samotného úkonu správního orgánu. Právě naopak, i omluva s určitým odůvodněným časovým odstupem po události, která bránila obviněnému z přestupku k účasti u ústního jednání (např. náhlé onemocnění, úraz, hospitalizace, upoutání na lůžko, které bránilo uvedené omluvě), může podle konkrétních okolností splňovat znaky náležité či bezodkladné omluvy správnímu orgánu. Uvedený rozsudek tedy lze aplikovat i na situaci v nyní projednávané věci. K telefonické formě omluvy krajský soud dodává, že v tomto směru Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne 26.5.2011 č.j. 2As 36/2010-58 názor, že i telefonická omluva je dostačující a z povahy věci dokonce nejlépe splňuje požadavek bezodkladnosti omluvy z neúčasti u nařízeného ústního jednání.

Z uvedeného je nutno učinit závěr, že správní řízení před správním orgánem je skutečně zatíženo vadou spočívající v tom, že žalobci nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí tím, že rozhodnutí bylo vydáno po jednání, ze kterého se žalobce omluvil a onen důvod své omluvy dodatečně prokázal. Nebyly tedy dány podmínky k tomu, aby správní orgán I. stupně projednal přestupek v nepřítomnosti žalobce, jak to umožňuje § 71 odst. 1 zákona o přestupcích. V důsledku toho se žalobce k podkladům pro rozhodnutí nemohl vyjádřit a došlo tak k porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Rozhodnutí žalovaného, kterým vadu řízení před správním orgánem I. stupně neodstranil, naopak jeho rozhodnutí potvrdil a žalobcovo odvolání zamítl, krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle odst. 4 téhož ustanovení věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal krajský soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci v celkové výši 11.228,- Kč, z čehož 3.000,- Kč činil soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení a 8.228,- Kč náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 3.100,- Kč, dvou režijních paušálů po 300,- Kč a 21 % daně z přidané hodnoty v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 27. února 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce